

Мечтание, где то дошадо до гла-
вите на градите жены.

Лойшёлъ пречес пратенна и като направилъ приличното поклонение на Царя, подалъ му писмото на ръката, което списувало следующите: О богоисканчаный Царю! знай, защо благороднѣйшиятъ жени градски желали, найпаче искали сководно Отъ Царя, да имъ созволи, за да можатъ и Онъ да влагатъ въ совѣты, и въ градските управление, както съ и може имъ, и да можатъ да избиратъ и да човекътъ Обединеніата, и да спредѣлакватъ въ кратцѣ да стрѣватъ сичкото Снова, което стрѣватъ на старостъта си; и първите на градътъ: и думали какъ сѣдили и други, които са управлявали Царства, и началства съ толкова премѣдростъ, които не са направили мнози Царства: и какъ Още излизали на бой, и овѣрдили мѣстата си, и Царствата си съ голѣмо юначество; и заради това нетреба Царю да ги отпѣде, но да ги прѣеме, и да ги направи да прѣематъ желаемото: понеже имъ са виждало тѣшко да иматъ може Царствата, и властъта на сѣка работа, а Онъ да са држатъ за нифо. На конецъ всѣхъ, думали, какъ на потрѣбните работы щели да вѣдватъ Онъ толкова тайни, както и може, белкии и побече. И затова Царница правила голѣмо наставление, и му са молили тврде мнози за тая причина. Като прочелъ Царю писмото, и разумѣлъ лѣдото исканѣ женско, незнайлъ кой путь да оулови. Пречес обѣрнался къму Бертолда, и приказвалъ му сичката причина: като като чулъ, начинъ да